

Den Virksomhed, der først frembyder sig for Landmanden, naar han begynder at dyrke Jorden, er selvfølgelig Kornproduktionen, og det var ikke smaa Kornmasser, der strømmede ind paa det engelske Marked fra Amerika og andre fjerne Lande, og det nedsatte Prisen for de Kornvarer, Danmark leverede dertil. Heldigvis havde der i Danmark været større Landmænd, der havde indset, at de maatte sørge for at udnytte en hel Del af de mindre omsættelige Produkter, Landbruget frembringer, Græs, Hø og Affaldskorn. Selvfølgelig kunde de større Gaarde langt lettere sætte et systematisk Apparat i Gang for at omsætte disse Produkter til gode, ensartede Dyreprodukter, end Indehaverne af de mindre Landbrug, og vi kunne takke de fremsynede store Landmænd, som den Gang gik ind paa at udvikle vort Mejeribrug, i ganske overordentlig høj Grad for, at vi vandt Ry for vore Mejeriprodukter paa det fremmede Marked. Imidlertid faldt Priserne for Kornprodukterne langt hurtigere og med langt større Styrke end Priserne for de forædlede Varer, og da Priserne for Kornet bleve mindre, blev det selvfølgelig fordelagtigere end tidligere at omsætte en Del af det ved Hjælp af Husdyrene til dyriske Produkter. Jeg skal i Korthed nævne, at det Prisfald, der har fundet Sted lige indtil de sidste Dage, udgør omtrent 24 pCt. af de Priser, vi oprindelig fik for Rug og Byg, de to Kornsorter, der vare mest sælgelige her i Landet. For Mejeriprodukter faldt Priserne med 12 à 14 pCt., Flæskepriserne bleve de samme, Købpriserne faldt med 10 pCt. Det er altsaa den Reduktion, der har fundet Sted i Gennemsnit for Tiaaret regnet gennem 70-erne og de sidste 10 Aar, og Prisfaldet var større, naar der regnes med Tiaaret i 90-erne. Men samtidig med, at dette Prisfald indtraf, havde ogsaa andre Landes Landmænd mærket, hvad det betød, at deres hjemlige Marked blev lagt aabent. England, Frihandelens Centrum, kunde jo ikke begynde at indføre Told, men vedtog et Forbud imod, at vort levende Kvæg indførtes paa dets Marked. Om det var med eller uden Grund, skal jeg lade være usagt, vi Landmænd fandt, at den Grund, der blev nævnt for det Forbud mod vort Kvægs Indførsel i England var i høj Grad tarvelig. Tyskland lagde Told paa Kvægindførselen, men blev ikke staaende derved, men indførte senere ogsaa Karantæne og skød sig ind under, at denne Sikringsforanstaltning var nødvendig overfor Danmark. Skønt vor Husdyrbestands

Sundhed ellers er bekendt for at være jævn god, blev det dog antaget nødvendigt, for at der ikke skulde indføres smitsomme Kvægsygdomme til Tyskland herfra.

Samtidig med disse Prisfald kom en Stigning i Arbejdspriserne. Vore Arbejdere begyndte ligesom andre Arbejdere at ville have mere for det Arbejde, de præsterede, og Stigningen i Arbejdspriserne fra 70-erne til nu sætter man vist ikke for høj, naar man siger, at den ligger mellem 200 og 300 pCt.

Skatterne, det vil sige de kommunale Skatter, steg samtidig i ganske overordentlig høj Grad — de kongelige Skatter vare jo fastsatte. Det er ingenlunde en Sjældenhed, at de kommunale Skatter paa Jorden ere stegne i de sidste 20—25 Aar med 100 pCt.

Altsaa, de meget lavere Priser og højere Skatter og højere Arbejds løn var altsammen noget, der maatte give et vist Resultat, og dette Resultat udmundede i et overordentlig stort Fald i Ejendomspriserne. Disse ere blevne langt lavere, end de vare gennem 70-erne og først i 80-erne. Nu kan det siges af den højtærede Minister: Ja, men i de senere Aar se vi, at Ejendomspriserne have holdt sig, ja endog, at de smaa Ejendommers Priser ere stegne. Ja, det er ganske rigtigt, men det er ved kunstige Midler, denne Stigning er fremkommen. Naar vi lave Husmandsbrug paa indtil 8—9 Tdr. Land og give de Mænd, der skulle drive dem, en aarlig Statsunderstøttelse — og det gøre vi jo i det Øjeblik, vi levere dem Pengene til en lavere Rente end den, Staten selv maa yde, naar den gør et Laan — saa er det altsaa en ligefrem kunstig Stigning af de smaa Ejendomme, der fremkaldes; paa de større Ejendomme er der ikke nogen Stigning i de senere Aar af nævneværdig Betydning, hvorimod der fra 70-erne og op i 90-erne var et meget stort Fald. Disse Kendsgerninger vare Aarsag til, at en Del mente, at det ikke kunde være andet end Fordel for Landbruget, hvis de ved Beskyttelse søgte at hindre fremmede Landbrugsprodukter i at trænge ind paa det hjemlige Marked i saa stor en Grad, som det den Gang var Tilfældet, Produkter, der vare producerede i Lande, der rummede ganske andre Betingelser for billig Produktion end vort Land. Der lød ganske vist Røster for os den Gang: Ja, men vi spise jo ikke nær det, vi selv producere, vi ere afhængige af Priserne paa det store, aabne Marked; naar blot vi producere godt og smukt, vil det store, aabne Marked, — man tænkte her